

מלוגמא

סדר מוצאי שבת השלם

אוצר הלכות ומנהגי מלוה מלכה - חק למוצאי שבתות

מלוגמא

סדר מלוה מלכה השלם
מחולק ומסודר למוצאי שבתות השנה

אוצר הלכות ומנהגים
חק למוצאי שבת
סיפורי צדיקים
ימי חולוא וקורות הימים

מלוגמא

סדר
מלוה מלכה
השלם

מחולק
ומסודר

מלוגמא

סדר מלוזה מלכה השלם

מחולק ומסודר למוצאי שבתות השנה

אוצר הלכות ומנהגים

חק למוצאי שבת

סיפורי צדיקים

ימי הילולא וקודרות הימים

זמירות ותפילות

שנת תשפ"ה לפ"ק

פעיה"ק ירושלים תובב"א

מלוגמא

כל הזכויות שמורות

הן ע"פ ד"ת והן ע"פ החוק
הבינלאומי להמו"ל

ברעיון, ליקוט וביצוע ספר
זה הושקע הון ואון, אין
להעתיק כולו או חלקו בכל
דרך שהיא, ללא אישור
בכתב מהמו"ל, ושארית
ישראל לא יעשו עולה

בכל עניני הספר:

052-7107043

T7107043@gmail.com

נדפס בארץ ישראל

תשפ"ה - 2025

עריכה והגהה:

מכון 'נהר דעה'

052-7178361

סדר ועימוד:

גיוון 052-7682971

כריכה ושערים:

שילוב 052-7680880

מוצש"ק ואתחנן

י"ג אב - י"ט אב	תשפ"ד
ט"ו אב - כ"א אב	תשפ"ה
י"א אב - י"ז אב	תשפ"ו
י"א אב - י"ז אב	תשפ"ז
י"ג אב - י"ט אב	תשפ"ח
ט"ז אב - כ"ב אב	תשפ"ט
י"א אב - י"ז אב	תש"צ
י"ג אב - י"ט אב	תשצ"א
ט"ז אב - כ"ב אב	תשצ"ב
י"א אב - י"ז אב	תשצ"ג
י"ג אב - י"ט אב	תשצ"ד
י"ג אב - י"ט אב	תשצ"ה
ט"ז אב - כ"ב אב	תשצ"ו
י"ג אב - י"ט אב	תשצ"ז
י"ג אב - י"ט אב	תשצ"ח
ט"ז אב - כ"ב אב	תשצ"ט
י"א אב - י"ז אב	ת"ת

תנא דבי אליהו

[כו] פיוצא בדבר אתה אומר, פתיב פי ראה ה' את עני ישראל מרה מאד וגו', ואין עזר לישראל וגו', ויושיעם ביד ירבעם בן יואש (מלכים ב, יד כו-כז). [וכו']. [שיאמרו מה שלא נתן הקדוש ברוך הוא ביד יהושע בן נון וביד מלכי ישראל, נתנן בידו של זה]. מפני מה? מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס, ועליו הוא אומר הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערב, כדבר ה' וגו' (מלכים ב, יד כה).

בא זכריה בן ירבעם בן יואש בן יהוא אחריו, ואם היה עושה תשובה ומעשים טובים היה צדיק וטוב לו, וכיון שלא עשה תשובה, רשע וטוב לו. וכן במדה הזאת לכל משפחות האדמה, בין לישראל בין לגויים.

[כז] וכן בימי חזקיהו מלך יהודה היו ישראל עוסקין במקרא במשנה במדרש בהלכות ואגדות, שכתן של ישראל [שהיו עסוקין במקרא במשנה במדרש בהלכות ובאגדות], אותו דבר שעתיד להיות בסוף, כמו שנאמר וזאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים, המק בשרו והוא עמד על רגליו, ועיניו תמקנה בחריהן, ולשונו תמק בפיהם (זכריה יד יב), כך נעשה לחזקיהו מלך יהודה ולדורו. כיצד, שנאמר ויצא מלאך ה' ויפה במחנה אשור מאה ושמנים וחמשה אלף וגו' (ישעיה לז לו). וקבע להם נחמה שהיא מדה טובה בעולם, שנאמר נחמו נחמו עמי, יאמר אליהם וגו' (שם מ א).

[כח] משלו משל למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שפעס על אשתו, והיה לו ממנה בן כבן שנים עשר חדש, ובכל יום מכניסין אותו לפניו, והיה מגפפו ומחבקו ומנשקו ואוחזו בשתי ידיו ומושיבו בין ברכיו, ואומר לו אלמלא רחמי שרבים עליך כבר הוצאתי את אמך מתוך ביתי, כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, שנאמר מה אעשה לך אפרים, מה אעשה לך יהודה וגו' (הושע ו ד), ואומר לא אעשה חרון אפי, לא אשוב לשחת אפרים וגו' (שם יא ט).

(אליהו רבה פי"ז)

מלוגמא

מוצש"ק ואתחנן

חק למוצאי שבת

זוהר הק'

ואתחנן יום ו'

בְּתִיב וִינְפֹשׁ, וְאוֹקְמוּהָ וְיִנְפֹשׁ דְּאַבְרָת וְיִשְׁפִּיר אִיהוּ. אֲכַל אִי הָכִי וְיִי גּוֹפֵא
אֲצִמְרִיד לְמִימַר, דְּמַנִּיה אַבְרָת נֶפֶשׁ. אֲכַל רִזָּא דְּמַלְה, בְּכַר נֶשׁ אִית
נֶפֶשׁ, דְּנִמְלָא וּמְשִׁיד לְגַבִּיה לְהֵאֵי רוּחָא מְעַרְב שְׁבַת. וְהָהוּא רוּחָא שְׂרִיא בְּגוּוּה
דְּהָהִיא נֶפֶשׁ, וְדִירָא בְּהָ כָּל יוֹמָא דְּשַׁבְּתָא. וְכַדִּין, הָהוּא נֶפֶשׁ, יְתִירָה בְּרַבּוּיָא
וְתוֹעֲלָתָא יְתִיר מְמָה דְּהָהִיא.

וְעַל דָּא תַנִּינָן, כָּל נַפְשָׁאן דְּיִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרִין בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, וְעַמְרָא דְּלִהוּן,
דְּיִשְׂרָאֵל הָאֵי רוּחָא בְּגוּוֹיֵיהוּ. כִּיּוֹן דְּנֶפֶשׁ שַׁבְּתָא, וְהָהוּא רוּחָא סְלִקָא
לְעִילָא, בְּדִין וְיִי לְנֶפֶשׁ, דְּאַבְרָת מַה דְּאַבְרָת. אַבְרָת הָהוּא עַמְרָא עֲלָאָה,
וְהָהוּא חֵילָא קְדִישָׁא דְּהָהִיא בְּהָ, וְדָא הוּא וִינְפֹשׁ, וְיִי נֶפֶשׁ, דְּאַבְרָת מַה
דְּאַבְרָת.

(זוה"ק ויקהל דף ר"ד ע"ב)

פירוש הסולם

כתיב וינפש, ואוקמוהו וכו': כתוב, וינפש, והעמידוהו, אי שאבדה הנפש. והוא יפה. אבל אם כן, אי
לגוף היה צריך לומר שממנו אבדה הנפש ובוינפש, לא נזכרה רק הנפש. ומשיב, אבל סוד הדבר, באדם יש
נפש, שמקבלת ומושכת אליה לרוח הזה הנ"ל, מערב שבת. ורוח הזה שורה בתוך נפש ההיא ושוכן בה
כל יום השבת. ואז נפש ההיא בגדלות ותועלת יתירה ממה שהיתה.

ועל דא תנינן וכו': וע"כ למדנו, כל נפשות ישראל מתעטרות ביום השבת, והעטרה שלהם היא, רוח הזה
הנ"ל, השוכן בתוכם. כיון שיוצא השבת ורוח ההוא עולה למעלה, אז איננו נפש שאבדה מה שאבדה,
דהיינו עטרה העליונה ההיא וכח הקדוש ההוא שהיה בה, וזה הוא, וינפש, שפירושו, איננו נפש. שאבדה
מה שאבדה.

דמב"ם

ח. כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה בין עני בין עשיר בין שלם בגופו בין בעל יסורין בין בחור בין שתייה זקן גדול שתשש בחו ואפלו היה עני המתפרנס מן הצדקה ומחזיר על הפתחים ואפלו בעל אשה ובנים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה:

ט. גדולי חכמי ישראל היו מהן חומבי עצים ומהן שואבי מים ומהן סומים ואף על פי כן היו עוסקין בתלמוד תורה ביום ובלילה והם מכלל מעתיקי השמועה איש מפי איש מפי משה רבנו:

י. עד אימתי חייב ללמוד תורה עד יום מותו שנאמר ופן יסורו מלכבד כל ימי חייו. וכל זמן שלא יעסק בלמוד הוא שוכח:

יא. וחייב לשלש את זמן למידתו. שליש בתורה שבכתב. ושליש בתורה שבעל פה. ושליש יבין וישביל אחרית דבר מראשיתו ויוציא דבר מדבר וידמה דבר לדבר ויבין במדות שהתורה נדרשת בהן עד שידע היאך הוא עקר המדות והיאך יוציא האסור והמותר וכיוצא בהן מדברים שלמד מפי השמועה. וענין זה הוא הנקרא גמרא:

יב. ביצד היה בעל אמנות והיה עוסק במלאכתו שלש שעות ביום ובתורה תשע. אותן התשע קורא בשלש מהן בתורה שבכתב ובשלש בתורה שבעל פה ובשלש אחרות מתבונן בדעתו להבין דבר מדבר. ודברי קבלה בכלל תורה שבכתב הן ופרושן בכלל תורה שבעל פה. והענינים הנקראים פירוש בכלל הגמרא הן. במה דברים אמורים בתחלת תלמודו של אדם אבל בשינוי בחקמה ולא יהא צריך לא ללמוד תורה שבכתב ולא לעסוק תמיד בתורה שבעל פה יקרא בעתים מומנים תורה שבכתב ודברי השמועה כדי שלא ישכח דבר מדברי דיני תורה ויפנה כל ימיו לגמרא בלבד לפי רחב שיש בלב וישוב דעתו:

(הל' תלמוד תורה פ"א ח"ב)

סיפורי צדיקים

שמעתי ממו"ז [רבי אלימלך מגראדזיסק] זי"ע שסיפר שפעם אחת נסע הבעל שם טוב זיע"א דרך כפר אחד, ונתאכסן אצל יהודי, ושמע אותו קורא את שמע ואומר מילת 'אחד' ברי"ש ר"ל, וגער בו הבעש"ט ולימדו לומר בדלי"ת, וכשנסע הבעש"ט לדרכו ושכח האיש מה שלימדו רץ אחר הבעש"ט דרך נהר, והיה טובע במים עד צווארו וצעק בקול גדול אחר הבעש"ט: רבי ומורי, חוס ורחם עלי ולמדני איך לומר כי שכחתי מה שלימדתני.

ענה לו הבעש"ט: עתה מותר לך לקרוא באיזה אופן שהוא, כיון שמסרת את נפשך לה' לטבוע בנהר, כי עיקר הענין של קריאת שמע הוא קבלת עול מלכות שמים עד כדי למסור נפשו על יחודו יתברך שמו. ועתה כבר הגעת למדרגה זו.
(בינת ישראל - גראדזיסק)

ידוע מה שסיפר הבעל שם טוב מרועה אחד ור' מאיר שמו שהיה רועה עדרי צאנו ביערים, והיה משוטט שם בהתלהבות וצעק: רבונו של עולם, אהבתי אליך גדולה מאוד ועזה תשוקתי לעשות איזה דבר לכבודך, מה אני יכול לעשות לך? אצפצף בקול, אנא קבל מאתי. והוציא צפצפה מכיסו וציפצף בקול גדול עד שנפל ארצה אין אונים. כשהתעורר חזר ואמר: רבונו של עולם, רצוני למסור נפשי אליך, כי שמעתי שזו מצוה גדולה. וטיפס ועלה על ראש ההר והתחיל להתגלגל במורד ההר, והיה צועק והולך: רבונו של עולם, זו למענך. ועד שנפל בהתעלפות.

שוב נתעורר ואמר: רבונו של עולם, וכי מה עשיתי כבר עבורך? רצוני לתת לך אוצרות תבל ומלואה, אבל מה אעשה וכל רכושי מסתכם בפרוטה אחת? אתן לך פרוטה זו ותערב נא מנחתי לפניך. הוציא פרוטה מכיסו וזרקה כלפי מעלה. והעיד הבעש"ט שראה כמין יד של אש מקבלת את הפרוטה. ואחר כך חזר ואמר: רבונו של עולם, וכי כל זה חשוב לפניך מלך מלכי המלכים? דבר אחד נשאר לי והיא שכר מצוותי, רבונו של עולם, הנני נותן לך במתנה גמורה את כל שכרי. ואמר הבעש"ט שמן הרועה למד פירוש הכתוב: ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך.
(בחצרות החיים - כ"ק אדמו"ר מצאנז-קלויזנבורג זי"ע)

הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקאז'ניץ זיע"א כתב ורשם לעצמו הנהגות וסיפורים שונים ששמע מאביו חורגו הרה"ק רבי אשר [השני] מסטאלין זיע"א (יומ"ד ט"ו אב), ומזקינו חורגו הרה"ק ה'בית אהרן' מקארלין זיע"א שגדל אצלם בביתם.

בתוך כתביו של הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקאז'ניץ מובאים הדברים הבאים שכתבם בעצמו: מאבי חורגי אדמו"ר זצוק"ל בשם צדיקים: אזא נשמה וי דעם בעל שם'ס גיט מען אראפ איינמאל אין טויזנט יאהר לתיקון העולם, אזא נשמה וי רבי פנחס מקאריץ נעמט מען אראפ איינמאל אין ת"ק יאהר לתיקון העולם. [= נשמה כזו כמו שהיה להבעש"ט נותנים פעם אחת באלף שנה לתיקון העולם, ונשמה כזו כמו שהיה להרה"ק רבי פנחס מקאריץ מורידים לעולם פעם בחמש מאות שנה לתיקון העולם].

עוד שם בכתבי הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקאז'ניץ זיע"א: מאבי חורגי אדמו"ר זצוק"ל: דע קארלינער האט אנגעזאגט דעם סטאלינער, ער זאל נישט ניצן מיט קין קמיעות, נאר די וואס ער הא בקבלה פון דעם קאז'ניצער מגיד וואס האט בקבלה פון דעם בעש"ט, און דער בעש"ט פון רבה בר בר חנה, און רבה בר בר חנה פון אליהו. [= הרה"ק רבי שלמה מקארלין הזהיר את הרה"ק רבי אשר [הראשון] מסטאלין שלא ישתמש בקמיעות מלבד, מה שיש לו בקבלה מהרה"ק המגיד מקאז'ניץ שיש לו בקבלה מהבעש"ט הק', והבעש"ט הק' מרבה בר בר חנה, ורבה בר בר חנה מאליהו הנביא]. (אהל מועד - לעלוב)

פעם אחת אמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע לתלמידיו בעת סעודה שלישית כי השיג עתה השגה גדולה, וראה כי מנשמת רבינו הבעל שם טוב נעשה שם של אנא בכח. התלמידים בשמעם זאת התפלאו מאוד על כך.

באותו שבוע בא אל הרב רבי פנחס ז"ל הר"ר צבי בנו של הבעש"ט, ואמר לו כי אביו הקדוש הבטיח כי תמיד יוכל לראות אותו, וזה כמה ימים שלא ראהו. ושאל אותו מה אתה רואה, והשיב רואה אני שם של 'אנא בכח'. אז אמר הרה"ק מקאריץ אל תלמידיו: הלא זה אשר דברתי אליכם. (אמרי פנחס)

מלוגמא

מוצש"ק ואתחנן

ימי הילולא וקורות הימים

ימי הילולא וקורות הימים

יג

שצג: רבי נתן נטע ב"ר שלמה שפירא מקראקא, ב' מגלה עמוקות.

תקפט: רבי מרדכי ב"ר אברהם בנט, ב' מגן אבות ועוד, אב"ד ניקלשבורג.

תקפט: רבי יוסף ב"ר מרדכי קעזיס, אב"ד חעלעם, תלמיד החוזה.

תקצו: רבי אברהם אבלי ב"ר אברהם שלמה פאסוועלער, ב' באר אברהם.

תרכה: רבי יהודה לייבוש פסח ב"ר אברהם, אב"ד יאזעפאף, ליפסק - תלמיד החוזה.

תרכה: רבי יעקב דוד ב"ר מנחם מנדל (צמח צדיק) הגר מוויזשניץ.

תרמה: הנדיב סיר משה ב"ר יוסף אליהו מונטיפיורי.

עתר: רבי מרדכי [מאטקע] ב"ר שלמה זלמן לידר מסלונים.

תשלג: רבי יוסף אליהו ב"ר אליעזר קלונימוס הענקין, ב' גבורות אליהו.

תשמ: רבי זאב דוב ב"ר אברהם חיים צ'צ'יק, ב' תורת זאב.

תשמד: רבי יוסף ב"ר יעקב יחזקיה גרינוואלד, מפאפא, ב' ויחי יוסף.

תשנ: רבי משה ב"ר יצחק עטייא, ב' מעט מים ראב"ד מידלת מרוקו ועוד.

יא

תקיח: רבי משה בן אדרת, ב' ברך משה ודברי משה.

תרסז: רבי יצחק ב"ר שלמה בלאזר מפטרבורג ב' פרי יצחק.

תרפז: רבי יואל ב"ר יוסף שארין, העילוי מפלטובא ור"י זוועהל.

תשב: רבי יצחק זונדל ב"ר שמריהו יוסף קרליץ הי"ד, גאב"ד ור"י קאסאווא.

תשב: רבי אהרן ב"ר ישראל (סטאלין) פערלאוו מוורשא.

תשעב: רבי משה ב"ר ניסים מלכה, ר"י אהל משה.

יב

נו: רבי מאיר ב"ר יקותיאל הכהן מרוטנבורג, ב' הגהות מיימוניות.

תקמה: רבי דוד חיים שמואל חסאן מחכמי ירושלים ליוורנו, תלמיד האו"ח, ב' מכתם לדוד.

תרנ: רבי נפתלי הירמאן ב"ר יהודה וינברג מנעמירוב, תלמיד ר"נ מברסלב.

תשסא: רבי יוסף מרדכי ב"ר יהושע וויס, מרמ"י ישיבת טשעבין.

תשעה: רבי אברהם בן ציון ב"ר אריה מרדכי לייבוש רבינוביץ, ב' הלכה סדורה.

תשעט: רבי חיים ב"ר עזרא אברהם כהן (פרחיה), החלבן, ב' טללי חיים ועוד.

תקצג

מלוגמא

ימי הילולא וקורות הימים

אב

טז

תקעב: רבי יעקב ב"ר יוחנן בנט, דומ"ץ אויבן ישן, נכד הסמיכת חכמים.

תרטו: רבי יששכר דב בער ב"ר תנחום, זקן ההוראה דוילנא וב' מעשה רב על הגר"א.

יז

תפד: רבי שמשון ב"ר יוסף וורטהימר מווינה, פרנס ורב בוהמיה (צ'כיה).

תקפד: רבי אברהם מרדכי ב"ר בנימין זאב יעקב הורוויץ מפינטשוב.

תרכב: רבי שלמה חיים ב"ר אהרן (לעכוויטש) פערלאוו מקודינב, ב' שיח אבות.

תרלט: רבי יהודה ריקארדו ב"ר מנחם הלוי (מרגוזה), רב העיר יפו.

תרמב: פרעות ביקטרינוסלב וממנה לכל רוסיה.

יח

בשו"ע תק"פ ב' תענית צדיקים: "בי"ח בו כבה נר המערבי בימי אחז" ובמ"ב: ויש גורסין בי"ז בו וראוי להחמיר בשניהם, וכתב כה"ח (שם אות י"ב): וגם אנחנו נאמר כי בשנת התרפ"ט י"ז אב קמו הישמעאלים על היהודים יושבי ארץ ישראל והרגו כמה אנשים ונשים ושרפו בתים וספרים וספרי תורה, ובפרט ביושבי חברון יום י"ח הנזכר עשו נקמות במיתות משונות ושארית הפליטה גלו לירושלים מפחדם שם, וחשבו לאבד את כל יושבי ארץ ישראל ח"ו, לולי ה' שהיה לנו שומר ישראל שהפיר עצת גוים וכו' עכ"ל. מאה ושלושים ושלוש יהודים נהרגו בחברון ובצפת.

תרמה: רבי אברהם ב"ר דוד קורקידי, ב' ויקח אברהם.

תרמט: רבי יהודה לייב ב"ר בצלאל הכהן, אב"ד סאל, תלמיד ר"ש קלוגער, ב' מפרשי הים.

יד

תקכב: רבי מרדכי ב"ר יוסף בירדוגו, ב' דברי מרדכי.

תקצו: רבי אברהם ב"ר יצחק שיראנו, ב' לאברהם למקנה ומקנה אברהם.

תרלד: רבי צבי הירש ב"ר אהרן פרידמן מליסקא, ב' אך פרי תבואה.

תשנב: רבי יצחק ב"ר שלום יוסף פרידמן, מבוהוש (4).

תשס: רבי חנוך דב ב"ר אליעזר זאב פדווא, אב"ד לאנדאן, ב' שו"ת חשב האפד.

טז

היום יו"ט במגילת תענית: סוף זמן הבאת עצי כהנים ועוד, ולא היו ימים טובים לישראל כיום הכיפורים וט"ו באב וכו', תענית כו' ב'.

התנא נחום איש גמזו.

שמח: המקובל רבי שמעון בן לביא ב' כתם פז ומחבר הזמר בר יוחאי.

תריד: רבי יצחק משה ב"ר יעקב פרלס, ב' בית נאמן.

תרלג: רבי אשר ב"ר אהרן מקרלין, האדמו"ר הצעיר מקרלין.

תרלח: רבי יעקב ב"ר מרדכי יוסף ליינר מאיזביצה, ב' בית יעקב.

תרנז: רבי דוד יוסף ב"ר שלמה יחיאל בידרמן מלעלוב.

תרעח: רבי צבי הירש ב"ר ברוך (גרליץ) הלבפשטאם מרודניק.

תשכב: רבי בן ציון ב"ר יצחק זאב יאדלר, המגיד הירושלמי.

תשס: רבי חנוך דב ב"ר אליעזר זאב וולף פאדווה ב' שו"ת חשב האפוד.

תקצד

מלוגמא

מוצש"ק ואתחנן

ימי הילולא וקורות הימים

תרעג: רבי בן ציון ב"ר משה אלקלעי, ב' הלכה רווחת וכסאות למשפט ועוד.

תשד: רבי לוי יצחק ב"ר ברוך שניאור שניאורסון, נין הצמח צדק ואביו של הרבי מחב"ד.

תשב: נעקה"ש רבי שלמה חנוך ב"ר יחזקאל רבינוביץ' מרדומסק וחתנו רבי משה דוד רבינוביץ' מוורשא הי"ד.

יט

כא

תקעח: רבי אלכסנדר סנדר ב"ר יצחק אייזיק אייכנשטיין מקאמרנא, ב' זכרון דברים (1).

תרח: רבי דוד מזאבלטוב ב"ר מנחם מענדל ב' צמח דוד.

תרנ: רבי אריה לייבוש ב"ר שלמה (תפארת שלמה) הכהן רבינוביץ, אב"ד ראדאמסק.

תרעח: רבי חיים ב"ר יוסף דב הלוי סולובייצ'ק, הגר"ח מבריסק.

תרעט: רבי אהרן ב"ר דוד טברסקי מסקווירא.

תשד: רבי לוי יצחק ב"ר ברוך שניאור שניאורסון מיעקטרינסלוב, ב' ליקוטי לוי יצחק.

תשיג: רבי יעקב חי ב"ר ברוך זריהן, אב"ד טבריה וב' ביכורי יעקב.

תשיז: רבי אהרן ב"ר ישכר דוב רוקח, מבעלזא (4).

תשסז: רבי משה דוב ב"ר צבי יהודה וולנר ב' חמדת צבי, רב דאשקלון.

תשפ: רבי ישראל משה ב"ר אברהם יעקב פרידמן, העטרת ישראל מסדיגורא (6).

כב

ה' נח: נעקה"ש רבינו מרדכי ב"ר הלל עם בני משפחתו הי"ד.

שעז: רבי משה ב"ר שמואל קזיס, ב' חידושי ר"מ קזיס, ותלמיד הרמ"ע מפאנו.

תע: רבי צבי הירש ב"ר שמואל מרייזא, אבי הפני יהושע.

תצב: רבי יעקב ב"ר מכיר כולי, ב' ילקוט מעם לועז, וי"א בי"ב אב.

תרטו: רבי יעקב ב"ר יוסף כלפון, ב' רנו ליעקב שמחה.

תרכ: רבי נפתלי הערץ ב"ר יהודה ויינברג מנמירוב, תלמיד מוהרנ"ח מברסלב.

תרפג: רבי אהרן מנחם מנדל ב"ר סנדר יו"ט ליפא (זידיטשוב) איכנשטיין מאלעסק.

תרצו: רבי מנחם נחום ב"ר יצחק פרידמן מבואין, ב' תפארת מנחם, (2).

תרצט: רבי יהודה יחיאל ב"ר פינחס חיים טאוב מרוזלא, ב' עמל יהודה, מקאליב.

תשיד: רבי שמעון שלום ב"ר מנחם קאליש, מאמשינוב.

כ

זמן הבאת עצי כהנים והעם לבני פחת מואב בן יהודה (רבי עזרא ב' ו', נחמיה ז' ל"ח), לרבי מאיר הם בני דוד בן יהודה, ולרבי יוסי בני יואב בן צרויה (תענית כ"ח א').

תקלו: רבי יוסף ב"ר מנחם שטיינהרט, ב' זכרון יוסף.

תרכג: רבי יעקב דוד ב"ר ישראל איסר בידרמן, אב"ד ווישאגראד, ב' הגהות מהרי"ד.

תקצה

מלזגמא

ימי הילולא וקורות הימים

א

תקלא: רבי רפאל ב"ר שמואל מיוחס ב' פרי
תשט: רבי אליהו ב"ר אברהם יוסף הכהן דושניצר,
האדמה.
ב' נחלת אליהו ומשגיח דלומז'ה.

תקצו